

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Cob/51/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320202317
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8320202317.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD., v spore žalobcu: SlovDef Technologies s.r.o., so sídlom Teplická 2156/3, 058 01 Poprad, IČO: 51 229 978, proti žalovanému: I.V.A., s.r.o., so sídlom Komenského 848, 069 01 Snina, IČO: 36 452 751, právne zastúpenému Mgr. Martinom Tomášom, advokátom, so sídlom Trieda 1. mája 31, 052 05 Spišská Nová Ves, IČO: 53 774 205, o neplatnosť odstúpenia od kúpnych zmlúv, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 17Cb/62/2020-335 z 15. marca 2022 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutom III., IV. a V. výroku.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Humenné 14. júla 2020 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že odstúpenie žalovanej z 23. marca 2020 doručené 6. apríla 2020 od kúpnej zmluvy uzatvorenej 1. februára 2020 s ním je neplatné a odstúpenie žalovanej od kúpnej zmluvy uzatvorenej 29. januára 2020 je neplatné a zaviazal žalovanú povinnosťou plniť mu z uvedených kúpnych zmlúv, a to vydaním tovaru uvedeného v treťom a štvrtom výroku tohto rozsudku, a aby mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že je obchodnou spoločnosťou, ktorá je oprávnená v zmysle platného povolenia na obchodovanie udeleného Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky obchodovať s výrobkami obranného priemyslu, a to podľa § 5 ods. 1 a nasl. zákona č. 392/2011 Z. z. o obchodovaní s výrobkami obranného priemyslu. Táto skutočnosť vyplýva aj z výpisu z príslušného obchodného registra. Žalovaná bola v minulosti rovnako držiteľom povolenia na obchodovanie s výrobkami obranného priemyslu, avšak prestala spĺňať zákonné predpoklady na udelenie platného povolenia na obchodovanie s výrobkami obranného priemyslu, preto Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky rozhodlo o uložení povinnosti žalovanej, aby všetky výrobky obranného priemyslu, ktoré má vo vlastníctve, predala, darovala alebo zneškodnila na vlastné náklady do 31. decembra 2020. Tieto výrobky môže žalovaná podľa zákona č. 392/2011 Z. z. a rozhodnutia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky predať alebo darovať iba fyzickej alebo právnickej osobe oprávnenej obchodovať s výrobkami obranného priemyslu, teda takej, ktorá je držiteľom platného povolenia na obchodovanie s výrobkami obranného priemyslu, a aj to iba na území Slovenskej republiky, keďže žalovaná nie je na vývoz výrobkov obranného priemyslu oprávnená, pretože nie je držiteľkou potvrdenia o priemyselnej bezpečnosti udeľovaného Národným bezpečnostným úradom a zároveň nie je držiteľkou platného povolenia na obchodovanie s výrobkami obranného priemyslu, nakoľko žalovaná nespĺňa zákonné predpoklady na vydanie takéhoto potvrdenia a bez jeho udelenia nie je možné výrobky obranného priemyslu predať alebo darovať inému ako slovenskému

subjektu. Originálom rozhodnutia o ukončení obchodovania s výrobkami obranného priemyslu žalovanej nedisponuje, preto súdu predložil takú formu ukončenia, akú má k dispozícii. Predložil tiež verejne dostupný zoznam držiteľov povolenia na obchodovanie s výrobkami obranného priemyslu zverejnený na stránke Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, v ktorom žalovaná uvedená nie je. So žalovanou 1. februára 2020 uzatvorila kúpnu zmluvu, predmetom ktorej malo byť dodanie a prevod vlastníckeho práva žalovanej ako predávajúcej naňho ako kupujúceho ku tovaru: dvojhlavňové palubné delo GSh-23 v počte 12 kusov, pričom konkrétne výrobné čísla tovaru boli v zmysle zmluvy dohodnuté po vykonanej technickej inšpekcii tovaru 14. februára 2020, o čom svedčí preberací protokol zo 14. februára 2020. Kúpna cena za tovar bola dohodnutá vo výške 1.900,- eur bez DPH za kus, čo predstavuje 27.360,- eur s DPH, ktoré mal zaplatiť žalovanej na základe vystavenej doručenej faktúry. K uzatvoreniu predmetnej zmluvy (za žalovanú ju uzatvoril predchádzajúci konateľ A. B. C.) strany pristúpili jednak z dôvodu, že žalovaná je v zmysle rozhodnutia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky povinná s týmto majetkom naložiť predpísaným spôsobom v lehote do 31. decembra 2020 a jednak z dôvodu, že podpísal Kontrakt č. D. E./XXXX s bulharskou spoločnosťou. Zo strany bulharskej spoločnosti mu už bol doručený medzinárodný dovozný certifikát vydaný na to oprávneným bulharským štátnym orgánom s obmedzenou dobou platnosti do 2. marca 2021, ktorý je zároveň potrebný na udelenie príslušnej transferovej licencie jemu Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky v súlade so zákonom č. 392/2011 Z. z. Vzhľadom k tomu, že skladovanie tohto tovaru (zbrane kategórie A) podľa zákona o strelných zbraniach a strelive podlieha splneniu povinnosti zabezpečenia skladovacích priestorov, ktoré nemá, dohodli sa so žalovanou, že až do naloženia tovaru prepravcovi ho ponechá v priestoroch žalovanej. Zmluvou o postúpení pohľadávky z 27. novembra 2019 mu bola odplatne postúpená pohľadávka postupcu F. G. C., v dôsledku čoho sa stal veriteľom žalovanej. Žalovaná v snahe vysporiadať tento svoj záväzok 29. januára 2020 s ním uzatvorila kúpnu zmluvu, z preambuly ktorej vyplýva účel tejto zmluvy, a to vysporiadanie tohto záväzku žalovanej voči nemu. Žalovaná mu časť tovaru dodala 14. februára 2020 v Prešove a ku ďalšiemu dodaniu tovaru zo strany žalovanej doposiaľ nedošlo, ani napriek jeho výzvam. Zo strany žalovanej doposiaľ nedošlo ani k vystaveniu daňového dokladu. Čiastočným dodaním tovaru podľa jeho názoru došlo zo strany žalovanej k uznaniu záväzku. Poslednou výzvou z 15. marca 2020 vyzval žalovanú na vydanie tohto tovaru a zároveň na vystavenie príslušného daňového dokladu tak, aby mohol žalovanej uhradiť úplnú kúpnu cenu a zároveň splniť svoje zmluvné povinnosti dodania tovaru bulharskej spoločnosti, k čomu však zo strany žalovanej doposiaľ nedošlo. Príkazom na začatie exekúcie inej peňažnej pohľadávky bol 18. februára 2020 zaviazaný plniť poverenej exekútorke namiesto žalovanej, a to z existujúcich kúpnych zmlúv uzatvorených medzi ním a žalovanou, o čom má žalovaná vedomosť, a napriek skutočnosti, že stále trvá na plnení z týchto zmlúv, žalovaná z osobitného motívu pomsty mu odmieta plniť a zároveň týmto svojím konaním mu bráni plniť ďalej poverenej exekútorke. Konateľky žalovanej bez akéhokoľvek dôvodu maria povinnosť žalovanej dodať mu tovar a zároveň maria uspokojenie svojich veriteľov v už začatých exekučných konaniach. Žalovaná po zmene v osobách štatutárnych orgánov 15. marca 2020 jemu, ale aj tretím stranám poslala e-mail - list obchodným partnerom, ktorého obsah navodzuje dojem, že žalovaná má v úmysle zmluvy uzatvorené aj s ním zrušiť. Žalovaná však ani napriek opakovaným výzvam žalobcu neposkytla riadne plnenie, na ktoré sa zaviazala, čím sa dostala voči nemu do omeškania s riadnym a včasným plnením. Zároveň ho vystavila hrozbe z omeškania voči tretím stranám s riadnym a včasným plnením, keďže jeho plnenie tretím stranám je bezprostredne podmienené splnením dodania tovaru jemu žalovanou. Žalovaná namiesto poskytnutia plnenia mu 6. apríla 2020 zaslala list označený ako „Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020 a Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020“. Hoci z obsahu tohto listu možno usúdiť zámer žalovanej odstúpiť od týchto kúpnych zmlúv, dôvody v ňom uvedené nie sú dôvodmi na odstúpenie od kúpnych zmlúv tak, ako to má na mysli zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“). Z dôvodu absencie zákonných dôvodov odstúpenia od dotknutých kúpnych zmlúv sa preto domáha nariadenia neodkladného opatrenia. Z jeho strany ako kupujúceho nedošlo k takému konaniu, prípadne omeškaniu, ktoré by mohlo mať za následok právo žalovanej ako predávajúcej od niektorej zo zmlúv odstúpiť a zbaviť sa tak povinnosti z tej-ktorej kúpnej zmluvy plniť tak, ako to má na mysli Obchodný zákonník. Naopak, k omeškaniu došlo na strane žalovanej, avšak aj naďalej trvá na plnení z oboch kúpnych zmlúv z už vyššie uvedených dôvodov, na ktoré sa zmluvne zaviazal tretím stranám, čo vyplýva z predložených dôkazov. V e-mailovej komunikácii so žalovanou argumentoval a poukazoval na absenciu zákonných dôvodov na odstúpenie od dotknutých zmlúv a na plnenie z týchto zmlúv žalovanú vyzýval. Napriek skutočnostiam, že konanie žalovanej nemá oporu v príslušných ustanoveniach Obchodného zákonníka, sa žalovaná neštíti poškodzovať jeho dobré meno tak, že 17. apríla 2020 zaslala e-mailom priamo jeho obchodnému partnerovi bulharskej spoločnosti G. dôvod, pre ktorý nemá v úmysle mu

plniť z dotknutých kúpnych zmlúv a tento dôvod je založený na osobnom a osobitnom motíve pomsty žalovanej ani nie voči nemu, ale voči jeho konateľovi a bývalému konateľovi žalovanej. Priamo v tele e-mailu uviedla žalovaná, resp. osoba komunikujúca v mene žalovanej, že: nebude spolupracovať s ľuďmi, ktorí na ňu podali trestné oznámenia (B. C., F. C.). Preto je nanajvýš presvedčený, že konanie žalovanej je nelogické, nehodiace sa do žiadnych obchodných vzťahov a spôsobilé privodiť mu ujmu, a to aj trvalú. Okolnosti medziľudských vzťahov nemôžu mať dopad na obchodné vzťahy medzi ním a žalovanou a už vôbec nie na ich vzájomné povinnosti vyplývajúce im z obchodnozávazkových vzťahov. Domnieva sa, že od uzatvorených kúpnych zmlúv žalovaná nemôže platne odstúpiť podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, v dôsledku čoho je odstúpenie od kúpnych zmlúv žalovanou absolútne neplatným právnym úkonom. Nezákonné porušovanie povinnosti žalovanej plniť riadne a včas voči nemu je spôsobilé privodiť mu vznik škody, keď môže nastať omeškanie na jeho strane voči tretím stranám, a to bulharskej spoločnosti G. H. a F. G. C. s plnením jeho záväzkov voči týmto tretím stranám. Hrozí mu vznik finančnej škody z dôvodu porušenia zmluvných povinností voči bulharskej spoločnosti G. a zároveň porušenie jeho zmluvných povinností voči G. C., keďže obe plnenia voči uvedeným obchodným partnerom závisia výlučne od splnenia zmluvných povinností žalovanej voči nemu, na ktoré sa zmluvne zaviazala žalovaná. Hrozí mu nezvratná a trvalá situácia, ktorá by jeho ďalšie podnikateľské aktivity súvisiace s obchodovaním s výrobkami obranného priemyslu úplne znemožnila. Podľa § 46 písm. b) zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností je jednou z podmienok na vydanie potvrdenia o priemyselnej bezpečnosti ekonomická stabilita podnikateľa. Podľa § 48 písm. e) toho istého zákona sa za ekonomicky stabilného nepovažuje podnikateľ, ktorý si opakovane neplní finančné záväzky voči iným fyzickým osobám alebo právnickým osobám. Tejto skutočnosti si je však veľmi dobré vedomý aj žalovaná, nakoľko práve z dôvodu neudelenia potvrdenia o priemyselnej bezpečnosti nie je a pravdepodobne už ani nebude oprávnená obchodovať s výrobkami obranného priemyslu, keďže žalovaná si už ani v minulosti neplnila riadne svoje záväzky voči iným subjektom, o čom svedčia aj exekučné konania vedené voči nej. Môže sa stať ekonomicky nestabilným a v budúcnosti už nebude spĺňať zákonné podmienky na to, aby bol držiteľom potvrdenia o priemyselnej bezpečnosti a následne povolenia na obchodovanie s výrobkami obranného priemyslu. Podľa jeho názoru, platná zmluva je rovnako a bezpodmienečne platná a záväzná pre obidve jej strany a túto záväznosť stratí len spôsobom vyplývajúcim zo zmluvy alebo zo zákona. Ani v jednej z týchto kúpnych zmlúv nie sú obsiahnuté ustanovenia umožňujúce od danej zmluvy odstúpiť, tento spôsob ukončenia zmluvných vzťahov nepripúšťa ani Obchodný zákonník, nakoľko nie je voči žalovanej v omeškaní s plnením. Jednou z hlavných zásad vyplývajúcich z čl. 2 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, zásada pacta sunt servanda, je a mala by byť aj v tomto prípade považovaná za najvyššiu prirodzenú normu, od ktorej je odvodzované všetko právo, a teda aj jeho právo domáhať sa súdnej ochrany.

Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu v časti o určenie, že odstúpenie žalovanej z 23. marca 2020 od kúpnej zmluvy uzatvorenej so žalobcom 1. februára 2020 je neplatné, zamietol žalobu v časti o určenie, že odstúpenie žalovanej z 23. marca 2020 od kúpnej zmluvy uzatvorenej so žalobcom 29. januára 2020 je neplatné, uložil žalovanej povinnosť vydať žalobcovi tovar GSh - 23 v počte 12 kusov s výrobnými číslami: G. G. XX, G. I. XX, G. J. XX, G. J. XX, G. I. XX, G. I. XX, G. K. XX, G. L. XX, G. M. XX, G. K. XX, G. I. XX, G. I. XX, nachádzajúci sa v sklade zbraní a streliva v bývalom areáli Poľnohospodárskeho družstva v Matejoviach nad Hornádom, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi tovar krabica releová KR-55 v počte kusov 12, skrinka releová KR-60 v počte kusov 15, skrinka releová KR-65 v počte kusov 32, regulátor RTS-27-1A v počte kusov 23, triodová krabica KR-6 v počte kusov 6, krabica B-1 GO-27 v počte kusov 130, krabica B-2 GO-27 v počte kusov 75, krabica B-3 GO-27 v počte kusov 116, krabica stabiliz. K-1 v počte kusov 15, krabica KDS1-1S v počte kusov 30, usmerňovač KM-1 v počte kusov 7, kontaktné rele KR-200D v počte kusov 5, krabica releová KR-45 v počte kusov 20, menič napätia v počte kusov 1, pozorovací prístroj PP61 v počte kusov 13, menič napätia PSC-30 v počte kusov 1, menič napätia PSC-50 v počte kusov 1, ovládací pult PT-125 C v počte kusov 27, menič PT-125-S v počte kusov 205, PT-125-S v počte kusov 67, zip BS2365000 v počte kusov 81, zip BS2039001 v počte kusov 7, zip STP2 v počte kusov 4, PTC-27-1A v počte kusov 34, PTC-27-3A v počte kusov 17, krabica prepínania rádiostaníci v počte kusov 4, regulátor napätia RN-10 v počte kusov 2, skrinka RP-5 tank v počte kusov 3, rele RR-361-A v počte kusov 22, TKPU 2B v počte kusov 38, TNP1 v počte kusov 36, TNP1 prizma v počte kusov 270, TNP1 bez prizmy v počte kusov 46, optický prístroj TŠ2-49 v počte kusov 13, prístroj vodiča na nočné videnie v počte kusov 7, TVNO 2B v počte kusov 99, VKU-330-4 otočný konventor v počte kusov 1, zip na EMU-5PM v počte kusov 1, a to všetko

v mieste D. XX N. O., a kontrolná skúšobná stanica 2V8M1 nadstavba bez podvozku v počte kusov 1, nachádzajúci sa v skladových priestoroch holdingu MSM, P. XX N. Q. R. N., a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 344, § 345, § 346, § 409 ods. 1, § 411, § 414, § 443, § 444, § 447, § 450 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že žalobca je obchodnou spoločnosťou zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Prešov, ktorej predmetom činnosti je výroba, vývoj a výskum výrobkov obranného priemyslu, nákup, predaj alebo preprava, vypožičiavanie, prenájom a úschova zbraní a streliva, skladovanie výbušnín a výbušných predmetov, obchodovanie s výrobkami obranného priemyslu v rozsahu rozhodnutia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. O.-XXXX, maloobchod, veľkoobchod a ďalšie. Žalovaná je obchodnou spoločnosťou zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Prešov, ktorej predmetom činnosti je maloobchod, veľkoobchod, sprostredkovanie obchodu a služieb, nákup a porez drevnej hmoty, vývoj, výroba, opravy, úpravy a znehodnocovanie zbraní, výroba výrobkov obranného priemyslu, vypožičiavanie, prenájom a úschova zbraní a streliva, vedenie účtovníctva a ďalšie. Žalobca ako kupujúci 29. januára 2020 uzatvoril žalovanou ako predávajúcou kúpnu zmluvu podľa ustanovení § 409 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „kúpna zmluva z 29. januára 2020“), predmetom ktorej bol tovar, ktorý je výrobkom obranného priemyslu uvedený v Prílohe č. 1, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. Podľa článku I. Predmet zmluvy kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020: 1.1. Predávajúci sa podľa podmienok uvedených v tejto zmluve zaväzuje previesť vlastnícke právo na kupujúceho a dodať kupujúcemu tento tovar, ktorý je výrobkom obranného priemyslu: Podľa prílohy č. 1, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. (ďalej len ako „tovar“). 1.2. Kupujúci sa zaväzuje podľa podmienok dohodnutých v tejto zmluve zaplatiť predávajúcemu kúpnu cenu za tovar. 1.3. Kupujúci nadobudne vlastnícke právo ku tovaru dňom platnosti a účinnosti tejto zmluvy. Podľa článku III. Platobné podmienky kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020: 3.1. Ak nebude medzi stranami písomne dohodnuté inak, kupujúci je povinný zaplatiť cenu za tovar nasledovne: - kupujúci zaplatí cenu za tovar až po jeho dodaní podľa podmienok uvedených v tejto zmluve a na základe faktúry doručenej kupujúcemu a spôsobom uvedeným nižšie. - kúpnu cenu, t. j. 45 621,- eur si kupujúci započíta s alikvotnou časťou svojej pohľadávky špecifikovanej v preambule tejto zmluvy a zostatok uhradí predávajúcemu na bankový účet v lehote podľa doručenej faktúry predávajúcim. Podľa článku IV. Dodacie podmienky kúpnej zmluvy z 29. januára 2020: 4.1. Strany sa dohodli, že tovar bude dodaný a odovzdaný prepravcovi na prepravu do skladov kupujúceho na adrese P. XX, Q. R. N. v areáli a v ostatných skladových priestoroch predávajúceho, kde sa tovar reálne nachádza, a to najneskôr do 30 dní od platnosti a účinnosti tejto zmluvy. Podľa článku VIII. Ukončenie zmluvy kúpnej zmluvy z 29. januára 2020: 8.1. Strany sa dohodli, že túto zmluvu je možné ukončiť iba písomnou dohodou o jej skončení, v ktorej bude uvedený dátum skončenia tejto zmluvy a spôsob vysporiadania vzájomných práv a povinností. Podľa článku XIV. Záverečné ustanovenia kúpnej zmluvy z 29. januára 2020: 14.1. Táto zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpisu oboma stranami. 14.2. Strany prehlasujú, že majú spôsobilosť uzavrieť túto zmluvu. 14.3. Akékoľvek zmeny a dodatky týkajúce sa tejto zmluvy budú vždy písomné a podpísané oboma stranami. 14.4. Zmluva bola vyhotovená a podpísaná v dvoch vyhotoveniach s platnosťou originálu; každá strana obdrží jedno vyhotovenie. 14.5. Zmluvné strany sú povinné splniť si povinnosti vyplývajúce im z predaja a nákupu výrobkov obranného priemyslu voči príslušným orgánom. Žalobca ako kupujúci 1. februára 2020 uzatvoril so žalovanou ako predávajúcou kúpnu zmluvu podľa ustanovení § 409 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „kúpna zmluva 1. februára 2020“), predmetom ktorej bol tovar: dvojhlavňové palubné delo GSh-23 v počte: 15 kusov najviac. Podľa článku I. Predmet zmluvy kúpnej zmluvy z 1. februára 2020: 1.1. Predávajúci sa podľa podmienok uvedených v tejto zmluve zaväzuje previesť vlastnícke právo na kupujúceho a dodať kupujúcemu tento tovar: Dvojhlavňové palubné delo GSh-23 v počte: 15 kusov najviac. Zmluvné strany sa výslovne dohodli, že počet kusov tovaru sa môže znížiť, pričom množstvo a výrobné čísla tovaru bude zmluvnými stranami dohodnuté po inšpekcii tovaru, o čom spíšu protokol. (ďalej len ako „tovar“). 1.2. Kupujúci sa zaväzuje podľa podmienok dohodnutých v tejto zmluve zaplatiť predávajúcemu kúpnu cenu za tovar. 1.3. Kupujúci nadobudne vlastnícke právo ku tovaru dňom platnosti a účinnosti tejto zmluvy. Podľa článku III. Platobné podmienky kúpnej zmluvy z 1. februára 2020: 3.1. Ak nebude medzi stranami písomne dohodnuté inak, kupujúci je povinný zaplatiť cenu za tovar nasledovne: - kupujúci zaplatí 100 % kúpnej ceny za tovar na základe faktúry doručenej kupujúcemu, ktorej splatnosť zmluvné

strany dohodli na 60 dní odo dňa jej vystavenia. Podľa článku IV. Dodacie podmienky kúpnej zmluvy z 1. februára 2020: 4.1. Strany sa dohodli, že tovar bude dodaný a odovzdaný prepravcovi na prepravu do skladov kupujúceho na adrese areál bývalého O. F. R. S. najneskôr 90 dní od platnosti a účinnosti tejto zmluvy. Podľa článku VIII. Ukončenie zmluvy kúpnej zmluvy z 1. februára 2020: 8.1. Strany sa dohodli, že túto zmluvu je možné ukončiť iba jednostranným odstúpením od zmluvy ktorejkoľvek zmluvnej strany v prípade nesplnenia povinnosti tovar dodať alebo zaplatiť. Podľa článku XIV. Záverečné ustanovenia kúpnej zmluvy z 1. februára 2020: 14.1. Táto zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpisu oboma stranami. 14.2. Strany prehlasujú, že majú spôsobilosť uzavrieť túto zmluvu. 14.3. Akékoľvek zmeny a dodatky týkajúce sa tejto zmluvy budú vždy písomné a podpísané oboma stranami. 14.4. Zmluva bola vyhotovená a podpísaná v dvoch vyhotoveniach s platnosťou originálu; každá strana obdrží jedno vyhotovenie. Listom z 15. marca 2020 označeným ako „Posledná výzva“ žalobca vyzval žalovanú na okamžité dodanie tovaru podľa kúpnej zmluvy z 29. januára 2020 a kúpnej zmluvy z 1. februára 2020, vzhľadom na skutočnosť, že pri plnení týchto kúpnych zmlúv síce žalovaná pristúpila k podpísaniu Protokolov o odovzdaní, avšak k umožneniu naložiť tovar prepravcovi už žalovaná nepristúpila, čím sa dostala do omeškania s plnením svojich zmluvných povinností. Zároveň v tomto liste upozornil žalovanú, že nevystavením daňových dokladov s tým súvisiacich a neumožnením naložiť tovar prepravcovi na prepravu žalovaná poškodzuje jednak žalobcu ako veriteľa, ale aj ostatných veriteľov, a s ohľadom na prebiehajúce exekučné konanie voči žalovanej, mohlo jeho doterajším konaním dôjsť aj k mareniu exekučného konania a k skresľovaniu hospodárskej evidencie, a to vzhľadom na skutočnosť, že tovar z týchto kúpnych zmlúv je vlastníctvom žalobcu. Listom z 23. marca 2020 označeným ako „Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020“ žalovaná oznámila žalobcovi, že odstupuje od Kúpnej zmluvy z 29. januára 2020, pretože má za to, že táto zmluva odporuje zásadám poctivého obchodného styku. Žalovaná má za to, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku, t. j. majetku žalovanej, podľa § 237 Trestného zákona, a to najmä tým, že so žalobcom uzatvoril zmluvu bývalý konateľ žalovanej A. B. C., ktorý spôsobil žalovanej škodu v rozsahu najmenej 150.000,- eur v súčinnosti s T. F. C., v tej dobe zamestnancom spoločnosti žalovanej a konateľom žalobcu. Listom z 23. marca 2020 označeným ako „Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020“ žalovaná oznámila žalobcovi, že odstupuje od Kúpnej zmluvy z 1. februára 2020, pretože má za to, že táto zmluva odporuje zásadám poctivého obchodného styku. Žalovaná má za to, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku, t. j. majetku žalovanej, podľa § 237 Trestného zákona, a to najmä tým, že so žalobcom uzatvoril zmluvu bývalý konateľ žalovanej A. B. C., ktorý spôsobil žalovanej škodu v rozsahu najmenej 30.000,- eur v súčinnosti s T. F. C., v tej dobe zamestnankyňou žalovanej a konateľkou žalobcu. Žalobca vo svojej odpovedi z 9. apríla 2020 na listy žalovanej doručené 6. apríla 2020 (Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020 a Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020) poukázal na znenie ustanovení § 344, § 345 ods. 1 a § 436 ods. 1 písm. d) Obchodného zákonníka a uviedol, že žalobca ako kupujúci nie je vo vzťahu k žalovanej ako predávajúcej v omeškani s riadnym a včasným plnením, naopak na dodanie úplného plnenia vo vzťahu ku kúpnej zmluve z 29. januára 2020 žalobca žalovanú opakovane vyzýval a napriek skutočnosti, že žalovaná v časti dodanie tovaru podľa tejto zmluvy uskutočnila, do dnešného dňa si nespĺnila svoju zákonnú povinnosť plniť riadne a včas. Navyše, žalovaná nedoručila žalobcovi ani riadny daňový doklad, hoci plnenie zo strany žalovanej už bolo čiastkovo vykonané. Žalobca tiež uviedol, že absentujú zákonné a zmluvné dôvody na odstúpenie od kúpnych zmlúv, preto odstúpenie od dotknutých zmlúv je neplatné a uvedené dôvody žalovanej sú zavádzajúce. Konateľka žalobcu na pojednávaní konanom 15. marca 2022 uviedla, že trvá na podanej žalobe a navrhla súdu, aby žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní konanom 15. marca 2022 žiadala žalobu zamietnuť. Civilný sporový poriadok nepripúšťa určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou žalôb o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného predpisu. Zo žiadneho predpisu nevyplýva, aby bolo možné domáhať sa neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy. Žalobca sa tiež nemôže domáhať plnenia zo zmluvy, ak sám neplnil. Z vyjadrení žalobcu vyplynulo, že kúpna cena v zmysle kúpnych zmlúv uhradená nebola. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že žalobca sa v tomto konaní domáhal určenia právnej skutočnosti - určenia neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy z 29. januára 2020 a kúpnej zmluvy z 1. februára 2020 a nie určenia, či tu právo je alebo nie je. Právny úkon, v danom prípade odstúpenie od kúpnej zmluvy uzatvorenej 29. januára 2020 a odstúpenie od kúpnej zmluvy uzatvorenej 1. februára 2020, ako jednostranný právny úkon žalovanej, je právnou skutočnosťou, s

ktorou objektívne právo spája zánik práv a povinností zmluvných strán vyplývajúcich z kúpnej zmluvy z 29. januára 2020 a kúpnej zmluvy z 1. februára 2020. Z toho vyplýva, že pre účely vyššie citovaného ustanovenia § 137 CSP je potrebné vnímať žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu ako žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa ustanovenia § 137 písm. d) CSP. K procesnej prípustnosti žaloby podľa § 137 CSP sa v dôvodovej správe k tomuto ustanoveniu o. i. uvádza, že v písmene c) a d) § 137 CSP je zakotvená úplne nová koncepcia, kde sa rozlišuje klasická určovací žaloba a žaloba o určenie inej právnej skutočnosti podľa písmena d). Záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej. Medzi osobitné predpisy podľa písm. d) patria napríklad Zákonník práce, zákon o dobrovoľných dražbách a pod.. Vychádzajúc tak zo znenia ustanovenia § 137 písm. c) a d) CSP a s prihliadnutím na obsah vyššie citovanej osobitnej časti dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je možné uzavrieť, že CSP zásadne nepripúšťa určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou žalôb o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Takýmto právnym predpisom je napr. už uvedený zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce (žaloba o neplatnosť skončenia pracovného pomeru podľa ustanovenia § 77), zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (žaloba o neplatnosť dražby podľa ustanovenia § 21 ods. 2), zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (žaloba o neplatnosť výpovede nájmu z bytu podľa ustanovenia § 711 ods. 6. Pre tieto výnimky je spoločné, že priamo osobitný právny predpis, resp. právna norma vo svojej dikcii priznáva oprávnenej osobe domáhať sa na súde určenia tejto právnej skutočnosti. Zo žiadneho osobitného právneho predpisu ale nevyplýva, že by bolo možné sa žalobou domáhať vyslovenia neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy. V prejednávanej právnej veci súd preto konštatuje, že žalobca sa domáhal určenia právnej skutočnosti, pričom vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 137 písm. d) CSP určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti v zásade prípustné nie sú, s výnimkou žalôb o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Obchodný zákonník ani iný právny predpis podanie takejto žaloby o určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy nepripúšťa, a preto takýto záver o procesnej neprípustnosti žaloby žalobcu v súdnej veci je právne správny. V prejednávanej veci preto súd mohol platnosť, resp. neplatnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy z 29. januára 2020 a platnosť, resp. neplatnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy z 1. februára 2020 riešiť len ako prejudiciálnu otázku. V kúpnej zmluve z 29. januára 2020 však odstúpenie od zmluvy vôbec nie je upravené, preto sa použijú ustanovenia Obchodného zákonníka. V zmysle ustanovenia § 345 a nasl. Obchodného zákonníka možno od zmluvy odstúpiť iba v prípade, ak dôjde k omeškaniu veriteľa alebo omeškaniu dlžníka. V prejednávanej veci by žalovaný mohol od kúpnej zmluvy z 29. januára 2020 odstúpiť iba za predpokladu, že žalobca si nesplnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy. V zmysle čl. III. bodu 3.1. kúpnej zmluvy z 29. januára 2020 mal žalobca povinnosť zaplatiť kúpnu cenu za dodaný tovar, avšak táto povinnosť mu mala vzniknúť až na základe faktúry doručenej kupujúcemu, teda žalobcovi. Žalovaná, teda predávajúca však žalobcovi ako kupujúcemu žiadnu faktúru nedoručila, preto žalobcovi doposiaľ nevznikla povinnosť, ktorú by žalobca porušil, a na základe ktorej by mohla žalovaná od zmluvy odstúpiť. V článku VIII. bod 8.1. kúpnej zmluvy z 1. februára 2020 sa žalobca a žalovaná dohodli, že túto zmluvu je možné ukončiť iba jednostranným odstúpením od zmluvy ktorejkoľvek zmluvnej strany v prípade nesplnenia povinnosti tovar dodať alebo zaplatiť. V tomto prípade však žalobca ako kupujúci neporušil svoju povinnosť tovar zaplatiť, pretože z čl. III. bod 3.1. kúpnej zmluvy z 1. februára 2020 vyplýva, že kupujúci, teda žalobca zaplatí 100 % kúpnej ceny za tovar na základe faktúry doručenej kupujúcemu. Žalovaná ako predávajúca žalobcovi ako kupujúcemu doposiaľ nedoručila faktúru, a to aj napriek skutočnosti, že žalobca opakovane upozorňoval žalovanej, že mu nevystavil faktúry, resp. daňový doklad na úhradu kúpnej ceny, a to na základe oboch kúpnych zmlúv (Posledná výzva z 15. marca 2020 nachádzajúca sa na č. I. 32 súdneho spisu, Odpoveď z 9. apríla 2020 nachádzajúca sa na č. I. 42 súdneho spisu). Bola to práve žalovaná, ktorá porušila svoju povinnosť vyplývajúcu jej zo zmluvy, a to povinnosť tovar dodať žalobcovi. Ak nie sú splnené zmluvné, resp. zákonné podmienky, odstúpenie od zmluvy je neúčinné, to znamená, že nárok nezanikne. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca neporušil žiadnu svoju zmluvnú ani zákonnú povinnosť voči žalovanej, a teda absentuje zákonný alebo zmluvný dôvod na riadne odstúpenie žalovanej od kúpnej zmluvy z 29. januára 2020 aj od kúpnej zmluvy z 1. februára 2020. Preto sa súdu javí odstúpenie od oboch kúpnych zmlúv ako neplatné. Podľa článku I. bod 1.3. kúpnej zmluvy z 29. januára 2020, kupujúci nadobudne vlastnícke právo ku tovaru dňom platnosti a účinnosti tejto zmluvy. Podľa článku I. bodu 1.3. kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020, kupujúci nadobudne vlastnícke právo ku tovaru dňom platnosti a účinnosti tejto zmluvy. Podľa článku XIV. bodu 14.1. kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020, táto zmluva nadobúda

platnosť a účinnosť dňom jej podpisu oboma stranami. Podľa článku XIV. bodu 14.1. kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020, táto zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpisu oboma stranami. Na pojednávaní konanom 7. decembra 2021 súd v rámci predbežného právneho posúdenia vyslovil predbežný názor, že súdu sa javí žaloba aj v druhej časti týkajúcej sa vydania tovaru ako nedôvodná s tým, že môže ísť o synalagmatický záväzok. Súd sa však v priebehu konania zameril na skutočnosti, ktoré boli medzi stranami sporu sporné a po vykonaní dokazovania priamo na pojednávaní názor, ktorý vyslovil v rámci predbežného právneho posúdenia, zmenil a dospel k záveru, že žaloba je v časti týkajúcej sa vydania tovaru dôvodná. V prejednávanej veci si v prípade oboch kúpnych zmlúv uzavretých medzi žalobcom ako kupujúcim a žalovanou ako predávajúcou zmluvné strany výslovne dohodli, že kupujúci, teda žalobca, nadobudne vlastnícke právo ku tovaru dňom platnosti a účinnosti tej ktorej zmluvy. Žalobca sa tak stal vlastníkom tovaru, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy uzavretej 29. januára 2020 v tento deň, keďže z kúpnej zmluvy vyplýva, že obidve zmluvné strany túto zmluvu podpísali 29. januára 2020. Žalobca sa stal vlastníkom tovaru, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy uzavretej 1. februára 2020 v tento deň, keďže z kúpnej zmluvy vyplýva, že obidve zmluvné strany túto zmluvu podpísali 1. februára 2020. Ostatné veci (napr. preberacie protokoly) nemôžu byť dôvodom pre nevydanie veci. Skutočnosť, či bola zaplatená kúpna cena za predmet kúpnych zmlúv je v tomto konaní irelevantná, pretože predmetom tohto konania je vydanie tovaru, ktorý bol predmetom oboch kúpnych zmlúv a ako už súd konštatoval vyššie, žalobca nadobudol vlastnícke právo k predmetnému tovaru dňom platnosti a účinnosti oboch zmlúv, teda dňom ich podpisu (nie až dňom zaplataenia kúpnej ceny). Žalobca ako vlastník tovaru, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy z 29. januára 2020 a kúpnej zmluvy z 1. februára 2020 sa tak domáhal vydania veci od žalovanej ako nevlastníčky. Vydanie tovaru, resp. nadobudnutie vlastníckeho práva k nemu nie je v tomto prípade naviazané na zaplataenie kúpnej ceny. Súd navyiac poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca ako kupujúci bol povinný zaplatať kúpnu cenu za predmet oboch kúpnych zmlúv až po doručení faktúry žalovanou, avšak žalovaná žalobcovi doposiaľ žiadnu faktúru na úhradu kúpnej ceny nedoručila (doručenie faktúr nebolo v priebehu konania súdu preukázané). Tieto iné nároky (napr. zaplataenie kúpnej ceny alebo náhrada škody) zostávajú nedotknuté a strany sporu si ich môžu uplatniť v inom samostatnom konaní. Súd však v tomto smere nemá poučovaciu povinnosť. Skutočnosti uvádzané žalovanou v jej vyjadrení z 3. decembra 2020, že hodnota náhradných dielov uvádzaných v kúpnej zmluve z 29. januára 2020 bola mnohonásobne nižšia ako ich reálna hodnota vedená v skladovej evidencii, ako aj tvrdenia týkajúce sa kúpnej ceny za tovar, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy z 1. februára 2020 sú pre toto konanie irelevantné. Obchodnozväzkové zmluvné vzťahy sú založené na zmluvnej autonómii, teda je rozhodujúca dohoda zmluvných strán ohľadne kúpnej ceny za predmet kúpy. Súd na záver poukazuje aj na to, že skutočnosť, že voči bývalému konateľovi žalovanej A. B. C. sa vedie trestné stíhanie nemôže byť na ujmu žalobcu ako tretej osoby. Bývalý konateľ žalovanej A. B. C. bol v čase podpisu oboch kúpnych zmlúv oprávnený konať za (v mene) žalovanú a prípadná výhodnosť, resp. nevýhodnosť kúpnych zmlúv nie je predmetom tohto konania. V čl. IV. bod 4.1. kúpnej zmluvy z 1. februára 2020 sa zmluvné strany dohodli, že tovar, ktorý je predmetom tejto kúpnej zmluvy bude dodaný a odovzdaný prepravcovi na prepravu do skladov kupujúceho na adrese areál bývalého O. F. R. S. najneskôr do 90 dní od platnosti a účinnosti tejto zmluvy. V čl. IV. bode 4.1. kúpnej zmluvy z 29. januára 2020 sa zmluvné strany dohodli, že tovar, ktorý je predmetom tejto kúpnej zmluvy bude dodaný a odovzdaný prepravcovi na prepravu do skladov kupujúceho na adrese P. XX, Q. R. N. najneskôr do 30 dní od platnosti a účinnosti tejto zmluvy.

Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu v časti o určenie, že odstúpenie žalovanej z 23. marca 2020 od kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 1. februára 2020 so žalobcom je neplatné a v časti o určenie, že odstúpenie žalovanej z 23. marca 2020 od kúpnej zmluvy uzatvorenej 29. januára 2020 so žalobcom je neplatné, zamietol. Keďže žalovaná ako predávajúca si svoje povinnosti vyplývajúce mu z oboch kúpnych zmlúv nespĺnila, súd žalobe v tejto časti vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené v treťom a štvrtom výroku tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP a s ohľadom na skutočnosť, že úspech strán sporu bol v spore rovnaký, nakoľko súd žalobu v časti zamietol a v časti jej vyhovel, teda žalobca aj žalovaný mali v konaní zásadne rovnaký čiastkový úspech, o trovách rozhodol tak, že žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

8. Proti III., IV. a V. výroku rozsudku podal včas odvolanie žalovaná, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h), teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná tvrdila, že predbežný právny názor, ktorý vyslovil súd prvej inštancie na pojednávaní konanom 7. decembra 2021 a podľa ktorého v danom prípade by mohlo ísť o synalagmatický záväzok by bol podľa jej názoru správny, keďže v priebehu dokazovania neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by mali relevantne odôvodňovať zmenu tohto právneho názoru. Samozrejme, že rešpektuje, že súd môže vyslovený predbežný právny názor meniť, avšak jeho zmena by mala mať základ vo vykonanom dokazovaní, k čomu však v danom prípade nedošlo. Za nesprávny považuje aj záver súdu prvej inštancie, že pre výsledok konania je irelevantné či došlo alebo nedošlo k zaplateniu kúpnej ceny. Súd prvej inštancie sa jednoznačne mal zaoberať aj otázkou zaplatenia kúpnej ceny, a to bez ohľadu na to, či vydanie veci bolo alebo nebolo viazané na zaplatenie kúpnej ceny. Nakoľko kúpna zmluva je synalagmatickým záväzkovo-právnym vzťahom, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie malo obsahovať aj výrok o povinnosti žalobcu zaplatiť za tovar kúpnu cenu. Pokiaľ takýto výrok v žalobnom návrhu chýba, táto skutočnosť je sama o sebe dôvodom pre zamietnutie žaloby v celom rozsahu. Upozornila tiež na skutočnosť, že znenie zmlúv, od ktorých odstúpila, chystala T. F. C., v tom čase zamestnaná u nej na pozícii firemný právnik a zároveň pôsobiaca na pozícii konateľky žalobcu a majúca majetkovú účasť na žalobcovi predstavujúcu obchodný podiel o veľkosti 50 %. Konanie T. C. nemožno vyhodnotiť inak ako konanie v jej neprospech a ako účelové prevádzanie jej majetku za podstatne nižšiu cenu akú v skutočnosti má na iný s ňou spriaznený subjekt. Takéto konanie je ďaleko za hranicou akceptovania zmluvnej autonómie v obchodnozväzkových vzťahoch a nemalo by požívať právnu ochranu. Žalobca nebol oprávnený domáhať sa splnenia záväzku, lebo v priebehu konania ani raz nedeclaroval, že je pripravený a schopný svoj záväzok okamžite splniť. Pri oboch zmluvách doposiaľ nedošlo k zaplateniu kúpnej ceny, avšak pri zmluve z 29. januára 2020 k jej zaplateniu ani nemôže dôjsť, lebo výška kúpnej ceny je neurčiteľná a úhrada kúpnej ceny v tejto zmluve je z väčšej časti upravená zápočtom s pohľadávkou žalobcu. Avšak k úhrade zápočtom nemohlo dôjsť nakoľko mandátna zmluva uzatvorená 20. augusta 2019 medzi ňou a F. G. C. v čl. 2 ods. 2.2 upravuje odmenu mandátára vo výške 10 % zo sumy uvedenej v dobropise. Dobropis doposiaľ nebol vystavený, a teda nie je možné určiť výšku odmeny. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. Žalovaná podaním z 20. júna 2022 predložila súdu listinný dôkaz, pričom uviedla, že do jej dispozície sa v priebehu posledných dní dostal dokument označený ako „Jednostranný zápočet zo dňa 03.01.2022“, ktorým si žalobca započítal voči obchodnej spoločnosti F. R., a. s. pohľadávku vo výške 38.523,60 eur. Z obsahu tohto dokumentu vyplýva, že žalobca eviduje voči obchodnej spoločnosti F. R., a. s. pohľadávku vo výške 480.000,- eur vzniknutú titulom bezdôvodného obohatenia, ku ktorému malo dôjsť nadobudnutím tovaru od žalovanej. Má ísť len o časť tovaru, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy z 29. januára 2020, konkrétne o tovar, ktorý má v zmysle tejto kúpnej zmluvy kúpnu cenu vo výške 3.093,- eur. V jednostrannom zápočte zaslanom T. C. ako konateľkou žalobcu je ten istý tovar ohodnotený na sumu 480.000,- eur, čo je viac ako 150-násobok kúpnej ceny v zmysle kúpnej zmluvy z 29. januára 2020. Podľa jej názoru táto skutočnosť jednoznačne svedčí o tom, že žalobca v priebehu celého konania zavádza súd, pokiaľ tvrdí, že uzatvorená kúpna zmluva nebola pre žalovanú nevýhodná. Uvedený dokument nemala k dispozícii v čase, kedy súd prvej inštancie vo veci rozhodol, a teda z objektívnych dôvodov ho do konania nemohol predložiť skôr.

10. K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že výslovne popiera všetky skutkové tvrdenia žalovanej a tieto považuje za účelové s cieľom oddialiť povinnosť žalovanej splniť záväzky voči nemu. Žalovaná počas celého konania menila a dopĺňala dôvody, pre ktoré nespĺnila svoje zmluvné povinnosti voči nemu. V mene žalovanej bol v čase podpisu predmetných zmlúv oprávnený konať jedine konateľ a nikdy nie T. C., preto takéto snahy o navodzovanie dojmu porušenia zákazu konkurencie T. C. možno vyhodnotiť len ako pokusy žalovanej o zhojenie dôkaznej núdze. Žalovaná naviac nijakým spôsobom nepreukázala, že by predmetné zmluvy boli pre ňu nevýhodné. Žalovaná mu predala tovar nízkej kvality vyžadujúci ďalšie úpravy, opravy a repasáciu, bez ktorých je inak nepoužiteľný. Týmto skutočnostiam zodpovedala aj dohodnutá kúpna cena za tovar z predmetných zmlúv. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

11. K vyjadreniu žalobcu podala žalovaná odvoláciu repliku, v ktorej uviedla, že tvrdenie žalobcu o tom, že v priebehu konania mala meniť a dopĺňať dôvody, prečo žalobcovi nedodala tovar, popiera. Kategoricky odmieta vyjadrenia žalobcu o akýchsi útokoch na T. C. a dodáva, že týchto si nie je vedomá. Dovolí si tvrdiť, že zákaz konkurencie, a teda i závažné porušenie jej pracovných povinností je nepochybné a konanie T. C. nemôže požívať právnu ochranu, ktorú paradoxne rozhodnutie súdu prvej inštancie takémuto jej konaniu priznáva. Kúpne zmluvy boli uzatvorené v rozpore s uznesením jeho valného zhromaždenia prijatého ešte v roku 2019, v zmysle ktorého mohol konateľ uzatvárať kúpne zmluvy až po schválení ich obsahu jeho spoločníkmi, k čomu pred uzatvorením zmlúv, odstúpenie od ktorých je predmetom sporu, nedošlo. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietla a priznáva žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaná si súčasne uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

12. K odvolacej replike žalovanej podal žalobca odvoláciu dupliku, v ktorej uviedol, že namieta predloženie listinného dôkazu „Jednostranného zápočtu zo dňa 03.01.2022“ žalovanou, nakoľko tento jednostranný zápočet nebol nikdy, čo do obsahu ani dôvodov určený žalovanej, ale bol adresovaný tretiemu obchodnému subjektu, ktorý bez oprávnenia umožnil disponovať obsahom listiny neoprávnenej osoby, žalovanej. V korelácii s písomným vyjadrením žalovanej obsiahnutým v predložení listinného dôkazu je jednoznačne zrejmé, že žalovaná zmluvne zaviazaný tovar podvodne predala tretej obchodnej spoločnosti. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil v celom rozsahu.

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 CSP, v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd uvádza nasledovné.

V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

Správny bol procesný záver súdu prvej inštancie, že zo žiadneho osobitného právneho predpisu ale nevyplýva, že by bolo možné sa žalobou domáhať vyslovenia neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy. Žalobca sa domáhal určenia právnej skutočnosti, pričom vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 137 písm. d) CSP určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti v zásade prípustné nie sú, s výnimkou žalôb o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Platnosť, odstúpenia od kúpnych zmlúv bolo z tohto dôvodu možné riešiť len ako prejudiciálnu otázku. Predmetnú prejudiciálnu otázku následne súd prvej inštancie hmotnoprávne posúdil správne, keď dospel k záveru, že žalobca neporušil žiadnu zmluvnú ani zákonnú povinnosť voči žalovanej, a teda absentuje zákonný alebo zmluvný dôvod na riadne odstúpenie žalovanej od oboch kúpnych zmlúv a odstúpenie od oboch kúpnych zmlúv je z tohto dôvodu neplatné.

Pokiaľ žalovaná považuje za správny prvotný predbežný právny názor vyslovený súdom prvej inštancie, odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca sa žalobou domáhal okrem iného aj toho, aby súd zaviazal žalovanú vydať mu tovar, ktorý bol predmetom kúpnych zmlúv. V zmluvách si zmluvné strany dohodli, že kupujúci nadobudne vlastnícke právo ku tovaru dňom platnosti a účinnosti kúpnych zmlúv a kúpnu cenu mal kupujúci zaplatiť na základe faktúry doručenej kupujúcemu, ktorej doručenie však preukázané nebolo. Keďže v kúpnych zmluvách bolo dohodnuté, že žalobca nadobudne vlastnícke právo ku tovaru dňom platnosti a účinnosti kúpnych zmlúv a žalovaná sa vzájomnou žalobou nedomáhala zaplataenia kúpnej ceny, súd nemal dôvod sa nezaplatením kúpnej ceny zaoberať. Navyiac napadnuté rozhodnutie nemohlo obsahovať výrok o povinnosti žalobcu zaplatiť kúpnu cenu preto, že takýto výrok nebol obsiahnutý v žalobnom petite a zároveň sa žalovaná vzájomnou žalobou nedomáhala zaplataenia kúpnej ceny. Zároveň v zmysle jednotlivých článkov vyššie uvedených zmlúv vyplýva, že kupujúci, teda žalobca zaplatí 100 % kúpnej ceny za tovar na základe faktúry doručenej kupujúcemu. Uvedená skutočnosť od ktorej sa zároveň odvíja splatnosť kúpnej ceny však pred súdom prvej inštancie preukázaná nebola. Zároveň je z tohto pohľadu potrebné mať na zreteli, že súdnym rozhodnutím nemožno zaviesť stranu sporu na zaplataenie záväzku, ktorého splatnosť ešte nenastala.

Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalovanej, že konanie T. C., ktorá do kúpnych zmlúv uviedla nižšiu kúpnu cenu tovaru je ďaleko za hranicou akceptovania zmluvnej autonómie v obchodných záväzkových vzťahoch a nemalo by používať právnu ochranu, keďže má za to, že uvedenie nižšej kúpnej ceny v kúpnej zmluve nie je dôvodom na to, aby konanie T. C. nemalo požívať právnu ochranu.

Rovnako ako nesprávny hodnotí odvolací súd argument žalovanej, že žalobca nebol oprávnený v konaní domáhať sa splnenia záväzku žalovanou, lebo nedeklaroval, že je pripravený a schopný svoj záväzok okamžite splniť, nakoľko v konaní nebola zistená skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné pochybovať o schopnosti žalobcu zaplatiť kúpnu cenu kupovaného tovaru žalovanej.

Čo sa týka nemožnosti uhradenia kúpnej ceny tvrdenej žalovanou odvolací súd zdôrazňuje, že povinnosť žalovanej vydať tovar žalobcovi časovo predchádza povinnosti žalobcu zaplatiť kúpnu cenu, preto je žalovaná povinná vydať žalobcovi tovar bez ohľadu na to, že žalobca doposiaľ kúpnu cenu neuhradil.

Nad rámec uvedeného odvolací súd k podaniu žalovanej z 20. júna 2022, ktorým súdu prvej inštancie predložila „Jednostranný zápočet zo dňa 03.01.2022“, uvádza, že z neho nevyplýva, že by sa týkal kúpnych zmlúv, ktoré sú predmetom tohto konania. Vzhľadom na túto skutočnosť považuje uvedený argument za irelevantný.

Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a ustanovením § 262 ods. 2 CSP tak, že stranám sporu nebol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú a ani si ich neuplatnil. V odvolacom konaní neúspešnej žalovanej nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takéhoto rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).